

Město jako učebnice

Cyklus kreativních workshopů pro děti na Praze 3

JSME TU SPOLU I. – SEDEROVÁ VEČEŘE

21

Seznámení s židovským svátkem Pesach, stručné připomenutí významu a předobrazů soužití různých etnik a náboženských skupin, stejně jako významu Žižkova pro židovskou komunitu; představení kamenů zmizelých (stolperrsteinů); tvoření na téma sederové večeře.

Sederový talíř z roku 1924 vyrobený v porcelánce Karlovy Vary (Karlsbad).

ÚKOL ČÍSLO 1

Většina tvých kamarádů, žijících v České republice, zřejmě na přelomu března a dubna slaví Velikonoce, nejvýznamnější křesťanský svátek. Mnoho lidí je však vnímá spíše jako svátky jara. Nikoli ale všichni. Už zřejmě od 10. století žijí na našem území také například Židé, pro které je mimo jiné Praha 3 důležitá tím, že se právě tady nacházejí novodobé židovské hřbitovy.

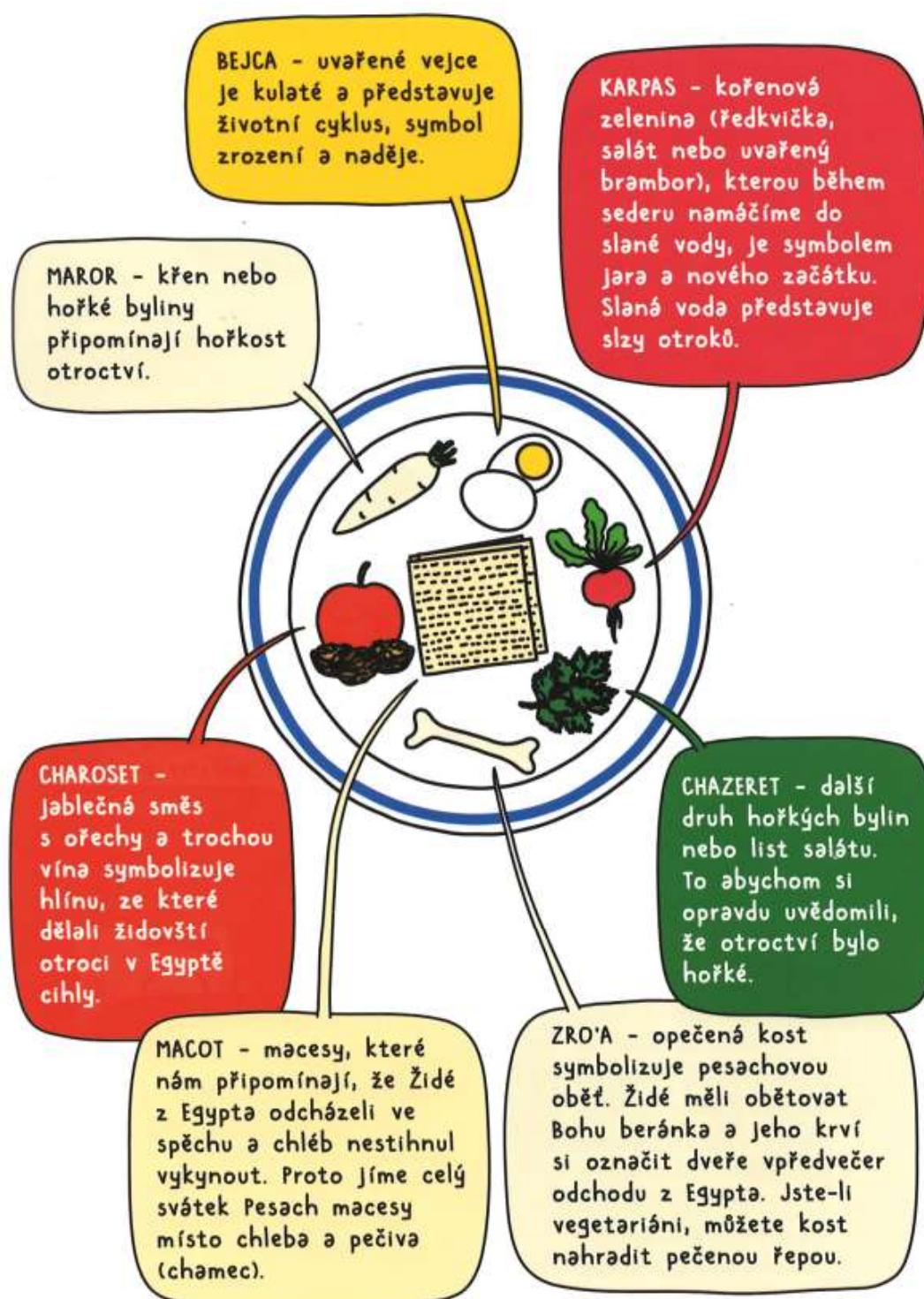
Židé v těchto dnech slaví svátek _____

ÚKOL ČÍSLO 2

Pesach připomíná vyvedení Židů z otroctví a cestu ke svobodě. Příběh, který si svátkem Pesach připomínáme, se nám však nějak zpřeházeli! Rozstříhej naznačené úryvky textu (ve spodní části poslední strany) a pokus se pesachový příběh seřadit tak, aby dával smysl.

ÚKOL ČÍSLO 3

Pesachový večer se neobejde bez sederového talíře. Pokrmy na něm mají symbolický význam. Zakroužkuj dva pokrmy, které svou hořkostí připomínají útrapy otroctví. Najdi jeden, který symbolizuje nový život a naději.

ÚKOL ČÍSLO 4

Pravou sederovou večeří si sice neuspořádáme, ale zato ji ztvárníme výtvarně. A protože většinu židovských svátků provázejí svíce, bude dnes veledůležitou roli hrát vosk! Ten také náš výtvar ukochá na dlouhou dobu a bude nám připomínat, že žijeme ve městě, v němž má své místo mnoho národností a náboženských i kulturních skupin...

(parafin, nitě, provázky, textil, pečicí papír, karton – realizováno mimo pracovní list)

SHRNUTÍ:

Co mě dnes moje město naučilo?

Vzpomeň si na nový poznatek, který tě dnes nejvíc zaujal a poděl se o něj se svým kamarádem. Nebo nejlépe s námi se všemi.

Pořádá spolek Přátelé Prahy ve spolupráci s Infocentrem Prahy 3 za finanční podpory EU prostřednictvím Národního plánu obnovy a Ministerstva kultury a MČ Praha 3.

ZDE ODSTŘIHNI

Seřaď příběh správně – aby dával smysl.

A tak se do Egypta přestěhovala celá Josefova rodina a žila tam pod jeho ochranou. Židé v Egyptě zůstali i po skončení hladomoru – vedlo se jim velmi dobře a stal se z nich národ. Po Josefově smrti však nastoupil na trůn nový faraon, který byl znepokojený tím, že se Židům nesmírně daří a rychle jich přibývá. Zotročil je a navíc vraždil prvorozené chlapce.

Vypadá to jako šťastný konec, ale ani odchodem z Egypta útrapy neskončily: Než se Židé dostali domů, putovali pouští dalších 40 let.

Jako předposlední pohroma padla na Egypt na tři dny tma a nakonec zemřeli všichni prvorození – od dobytka až po faraonova syna. Hospodin ušetřil pouze prvorozené v domech, které byly označeny – tedy v domech Židů. Po desáté ráně faraon konečně propustil židovský národ z otroctví. Ze země odešli hned druhý den.

Vraždění prvorozených přežil pouze Mojžíš, kterého jeho matka poslala v košíku po řece Nil. Zachránila ho faraonova dcera a byl vychován u dvora. Když vyrostl, Hospodin (Bůh) Mojžíše povolal, aby faraona požádal o propuštění Židů z otroctví.

Vše začalo tím, že bratři prodali Josefa ze závidosti jako otroka do Egypta. Josef se však postupem času velmi vypracoval a stal se správcem Egypta. Když celý Izrael i okolní země zasáhl velký hladomor, měl dostatečné zásoby potravin vytvořené pouze Egypt.

Faraon ale neuposlechl – a naopak situaci Izraelců ještě zhoršil. Bůh poslal Mojžíše k faraonovi podruhé a ujistil ho, že faraona svými divy přinutí, aby izraelský lid z otroctví propustil. Bůh seslal na Egypt deset pohrom, kterým říkáme deset ran egyptských: kromě jiného se vody proměnily v krev, zemi zamořily žáby, štěnice mouchy, dobytčí mor nebo hejna kobylek...